

ord om, at en udlænding skal vise, at han/hun kan »sørge for sig og sine«, må betyde, at man ikke har gæld til det offentlige.

I det hele taget bør reglerne på dette område præciseres i forhold til den hidtidige regel, der lægger vægt på det ganske uklare kriterium, om restancen skyldes forhold, »der ikke kan lægges ansøgeren til last«.

Ændringsforslagene skal ses som et forsigtigt første skridt i retning af indførelse af ordninger på dette område, der kan nedbringe antallet af tildelte statsborgerskaber.

For den danske befolkning er det overordentlig uheldigt, hvis man fra regeringens og folketingsflertallets side bagatelliserer betydningen af at opnå dansk statsborgerskab ved at sætte kravene til ansøgerne meget lavt.

Dansk statsborgerskab må ikke blive et samlebåndprodukt, der uddeles til tusinder af ansøgere. Dansk statsborgerskab er en værdifuld gave, der kun bør tildeles til en snæver kreds af mennesker, der, hævet over al tvivl, bestræber sig for at leve i harmoni med og til gavn for det danske samfund. Ethvert samfund må værne og beskytte sig selv. Et af midlerne hertil er at udvise den største forsigtighed med tildeling af statsborgerskab til fremmede. Det er et almindeligt anerkendt princip overalt i verden. Men i Danmark er udviklingen ved at løbe helt af sporet.

De seneste år har været kendetegnet af en stærkt accelererende indvandring og væsentlig stigning i antallet af tildelte statsborgerskaber uden hensyn til, at dette er klart stridende mod den danske befolknings ønsker og uden nævneværdige, sammenhængende overvejelser om de økonomiske, sociale og kulturelle konsekvenser i samfundet.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at der er et stort og voksende befolkningskrav om, at udlændingelovgivningen underkastes nogle væsentlige stramninger. Det er ikke i det lange løb acceptabelt, at regeringen og det politiske etablissement er i opposition til et befolkningsflertal. Vedtagelsen af disse ændringsforslag vil sammen med andre vigtige ændringsforslag betyde en tiltrængt styrkelse af betingelserne for opnåelse af dansk statsborgerskab.

Der er tale om, at 23 personer ikke lever op til dette krav.

Til nr. 4 og 9

Ændringsforslaget har til formål at udelukke

personer, der de seneste 6 år har modtaget bistandshjælp i en samlet periode på 4 måneder og derover. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at lovgivningens ord om, at en udlænding skal vise, at han/hun kan »sørge for sig og sine«, må betyde, at man ikke har modtaget bistandshjælp i perioder på mere end 4 måneder inden for de seneste 6 år. Der er tale om, at 184 personer ikke lever op til dette krav, men tallet kan være større, eftersom de 184 personer alene fremkommer ved, at politiet i de konkrete 184 sager har sikret sig denne oplysning til politirapporterne. Mange flere kan derfor have levet af bistandshjælp.

Til nr. 5

Ændringsforslagene har til formål at udelukke personer, som i de seneste 6 år har modtaget bistandshjælp og arbejdsløshedsdagpenge i en sammenlagt periode på 4 måneder og derover. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at lovgivningens ord om, at en udlænding skal vise, at han/hun kan »sørge for sig og sine«, må betyde, at man ikke har modtaget bistandshjælp og arbejdsløshedsdagpenge i perioder på mere end 4 måneder inden for de seneste 6 år. Der er tale om, at 7 personer ikke lever op til dette krav, hvorfor de skal udgå af lovforslaget.

Imidlertid kan der sagtens være langt flere personer, som ikke lever op til dette krav, eftersom de 7 personer alene fremkommer ved, at politiet i de konkrete 7 sager har sikret sig denne oplysning til politirapporterne. Mange flere kan derfor have levet af bistandshjælp og arbejdsløshedsunderstøttelse.

Til nr. 6 og 13

Ansøgerne foreslås udtaget af lovforslaget, fordi de pågældende ikke for tiden opfylder de generelle krav, som Folketinget har fastsat for naturalisation.

Til nr. 7 og 14

Ansøgerne foreslås udtaget af lovforslaget, fordi det ikke på nuværende tidspunkt kan afgøres, om de pågældende opfylder de generelle krav, som Folketinget har fastsat for naturalisation.